

Πρόλογος

Ὁ μακαριστός Γέροντάς μου, Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας, κυρός Καλλίνικος εἶχε τήν συνήθεια νά ἀποστέλλη βασικές Ἐγκυκλίους στούς Ἱερεῖς καί τόν λαό, ἐπάνω σέ γενικά, διοικητικά, λειτουργικά καί ἐόρτια γεγονότα, ἀλλά, συγχρόνως, νά ἀποστέλλη καί ἔγγραφα γιά δευτερεύοντα θέματα πού ὑπενθύμιζαν τίς Ἐγκυκλίους. Ἔτσι, οἱ Ἐγκύκλιοι ἀναφέρονταν σέ βασικά θέματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἐνῶ τά ἔγγραφα ἀνέλυαν κατά βάση τίς Ἐγκυκλίους ἢ ἄλλα παρεμφερῆ θέματα.

Αὐτήν τήν ἀρχή τήρησα στήν Ἱερά Μητρόπολη Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου, στήν ὁποία μέ ἐξέλεξε Μητροπολίτη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μέ τήν διαφορά ὅτι ἕως τώρα, στά εἴκοσι χρόνια ἀρχιερατείας, ἀπεστάλησαν ὀλίγες Ἐγκύκλιοι γιά βασικά θέματα, στήν συνέχεια ἀπεστάλησαν ἔγγραφα στά ὁποῖα ἀντιμετωπίζονταν ἐπί μέρους ζητήματα καί ὅπωςδήποτε ἀπεστάλησαν Ἐγκύκλιοι στόν λαό τοῦ Θεοῦ, κυρίως, κατά τίς ἐορτές τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Πάσχα.

Τά περισσότερα ἀναφύμενα διοικητικά, λειτουργικά καί ποιμαντικά ζητήματα ἀντιμετωπίζονταν προφορικά κατά τίς μηνιαῖες Συνάξεις τῶν Ἱερέων, πού ἐπεῖχαν θέση θεολογικῶν φροντιστηρίων καί σεμιναρίων, καθώς ἐπίσης καί στά Γενικά Ἱερατικά ἢ Κληρικολαϊκά Συνέδρια. Ἀκόμη, κάθε καλοκαίρι ἔγραφα τά κηρύγματα τά ὁποῖα διαβάζονταν σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κατά τίς θεῖες Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καί τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου.

Τό παρόν βιβλίο διαιρεῖται σέ δύο μέρη. Στό πρῶτο μέρος δημοσιεύονται οἱ λόγοι ἤτοι κατά τό μικρό μήνυμα, δηλαδή τήν ἀναγγελία τῆς ἐκλογῆς μου σέ Μητροπολίτη Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου, κατά τήν χειροτονία, κατά τήν ἐνθρόνιση, ὅπως καί ἡ προσφώνηση τοῦ χειροτονήσαντός με Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κυροῦ Θεοκλήτου. Στό

δεύτερο μέρος δημοσιεύονται οί Έγκύκλιοι τῆς εἰκοσαετοῦς Ἀρχιερατικῆς διακονίας μου πού διαιροῦνται σέ γενικές καί ἐόρτιες, μέ τήν τήρηση τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς, καθῶς ἐπίσης καί διάφορα ἐπετειακά κείμενα.

Διαβάζοντας ἐκ νέου ὄλο αὐτό τό ὑλικό πού γραφόταν κατά καιρούς σύμφωνα μέ τίς ποιμαντικές καί διοικητικές ἀνάγκες, παρατήρησα ὅτι πέρασε σέ αὐτές ἕνα σημαντικό κομμάτι τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ –Κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί– εἶχαν τήν δυνατότητα νά ἀκούσουν τήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας. Πράγματι, ἡ θεολογία πρέπει νά συνδέεται στενά μέ τήν ποιμαντική, πρέπει νά θεολογοῦμε ποιμαίνοντες καί νά ποιμαίνουμε θεολογοῦντες.

Ἡ δημοσίευση ὄλου αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ τῆς εἰκοσαετίας (1995-2015) ἀσφαλῶς πρέπει νά ἐξετασθῆ μέ ὄλο τό ἔργο τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας, ἤτοι τίς Λειτουργίες καί λατρεῖες, τό προφορικό κήρυγμα, τίς περιοδεῖες στήν ἐπαρχία, τίς ὁμιλίες σέ διάφορες τάξεις τῶν Χριστιανῶν, τίς ἐβδομαδιαῖες ὁμιλίες, τίς εἰσηγήσεις σέ Συνέδρια στό ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό, τήν συγγραφή τῶν βιβλίων κλπ.

Ὅλο αὐτό τό ἔργο ἔγινε μέ τήν δύναμη καί τήν φώτιση τοῦ Θεοῦ, στόν Ὅποιο ἀνήκει ἡ δόξα, ἡ τιμή καί ἡ προσκύνηση καί ἀπό τόν Ὅποιο ζητῶ τήν συγγνώμη γιά τίς παραλείψεις καί τά λάθη μου καί πάνω ἀπό ὅλα ζητῶ τό μέγα ἔλεός Του.

*Ἔγραφα στήν Ναύπακτο
τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα
τοῦ ἔτους 2015*

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος